

Gasthoofdredacteur:
burgemeester Thom de Graaf

Nijmegenaren over studenten:
Gezellig, vriendelijk en véél fietsen

Alumni terug naar studentenhuus
'Ik mocht 1 keer per week douchen'

Jaargang 8 • nummer 18 • 29 mei 2008

ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN DE RAADBOUD UNIVERSITEIT NIJMEGEN

V

O

X

Het grote
Nijmegen
nummer

Vind je fascinatie?
Registreer jezelf op
werkenbijTNO.NL

Mijn fascinatie

Samenwerken aan nieuwe oplossingen. Zelfstandig werken, maar wel binnen een team, en binnen een hecht netwerk van collega's. Resultaatgericht samenwerken, elkaar uitdagen om nieuwe wegen in te slaan en de beste oplossingen te vinden voor de klant. Dat is mijn fascinatie.

werkenbijTNO.NL

Nummer 18 • jaargang 8 • 29 mei 2008

De universiteit is niet de enige jarige: ook studentenvereniging Carolus Magnus vierde afgelopen jaar een lustrum. Ter ere van het 80-jarig bestaan van de vereniging togen de Carolingers op 21 mei in een bonte stoet van koetsen en Engelse dubbeldekkers van de sociëteit in de Hertogstraat naar de campus.

Achtergrond - Hoe Nijmegen zich op de kaart zet

I amsterdam. Rotterdam Durft. Elke zichzelf respecterende stad in Nederland tooit zich met een slogan, liefst voorzien van een dure campagne. Citymarketing is in. "Het getuigt van een worsteling", zegt hoogleraar geografie Frans Boekema. Op 7 juni komt de gemeente Nijmegen met een nieuwe campagne. Doel: de stad met een nieuwe slogan en beeldmerk onder de noemer 'oudste stad' opnieuw op de kaart zetten.

Wetenschap – Nijmegenaar als labrat

Tienduizenden inwoners van Nijmegen en omgeving figureren in wetenschappelijke studies van onderzoekers van de Radboud Universiteit. Van wieg tot graf worden de Nijmegenaren onder de loep genomen. Met bolle buiken of babyfaces, op de fiets of tijdens een bingoavondje. De Nijmegenaar is een onmisbare labrat.

en verder 4 nieuws & opinie 8 lustrum in beeld 10 Nijmegen van A tot Z 13 Terug naar studentenhuis I 14 interview 16 Nijmegenaren over universiteit 25 Terug naar studentenhuis II 28 Thom terug bij de literaire rebellen 31 Terug naar studentenhuis III 32 Programma Universiteitsdag 34 cultuur 38 vox campus 40 huisgenoten

Bij dit nummer "Zonder de universiteit is Nijmegen niet veel meer dan een provinciestedje." Die opmerking van ex-rector magnificus Blom schoot mij te binnen toen ik de eervolle taak kreeg om het gasthoofdredacteurschap van deze *Vox* op mij te nemen. Nu ik voor even als een soort Berlusconi politiek en media in de stad 'beheers', grijp ik graag de gelegenheid om dat beeld te nuanceren. De afgelopen 85 jaar heeft de kruisbestuiving tussen stad en universiteit beide partijen tot grote hoogten gebracht. In deze *Vox* daarom onder meer aandacht voor onderzoek van de universiteit dat inhaakt op vragen en problemen die in de stad spelen, de gedeelde zoektocht van stad en universiteit naar hun imago, en wat vindt de Nijmegenaar eigenlijk van de universiteit? De relatie tussen universiteit en stad is er wat mij betreft één van 'samen optrekken'. Op die manier verandert Nijmegen nooit in een provinciestedje en laat de universiteit zien dat onderzoek niet op de universitaire planken blijft liggen, maar voor iedereen in de stad interessant en van belang is. En overigens, wat is het leuk om voor één keer deelgenoot te zijn van de 'Koningin der Aarde'. Dat smaakt naar meer.

Thom de Graaf, burgemeester van Nijmegen en gasthoofdredacteur Vox

11
22
26

DORPSPOMP

Mountainbiken op kampioensparcours

Deelnemen aan het WK wielrennen voor studenten was niet voor iedereen weggelegd. Ter ere van het lustrum boden de organisatoren en de universiteit daarom aan studenten en medewerkers *the next best thing*: een tourtocht over het parcours van de mountainbikewedstrijd op een gratis ter beschikking gestelde mountainbike. Zo'n dertig mensen maakten gebruik van dat aanbod. Met twaalf medailles, waarvan vier gouden, is het wereldkampioenschap wielrennen voor studenten een groot sportief succes geworden voor Nederland. Maar ook organisatorisch is het evenement nagenoeg perfect verlopen voor de Nijmeegse studenten in de organisatie. /RG

Foto Erik van 't Hullenaar

Nijmegen en Harvard organiseren simulatie-WK

De studenten van United Netherlands *did it again*. Nadat ze zich de afgelopen jaren bij de VN-simulaties in Harvard met klinkende prestaties in de kijker speelden, heeft Harvard University het in Nijmegen gevestigde VN-simulatieteam aangewezen om in 2009 de 18e WorldMUN te organiseren. Naar verwachting zullen er

een kleine tweeduizend deelnemers uit tientallen verschillende landen meedoen aan dit 'wereldkampioenschap'. Dat is ook de reden dat het evenement niet in Nijmegen zal plaatsvinden, maar in Den Haag. "Er zijn hier niet voldoende hotels en er is geen zaal die groot genoeg is voor de plenaire sessies", zegt Merijn Bos-

man van United Netherlands spijtig. "Bovendien is Den Haag een internationale stad met verschillende VN-instellingen die we willen bezoeken." Samen met studenten van Harvard zullen de – overwegend Nijmeegse – studenten van United Netherlands de wereldkampioenschappen VN-simulatie organiseren. /MP

Studenten zijn niet weg te denken uit het Nijmeegse stadsbeeld, maar wat vinden de andere stadsbewoners van hun aanwezigheid? *Vox* ging de markt op en vroeg rasechte 'Nijmo's' naar hun mening over de studentenpopulatie.

Joop Heijmans (51), marktkoopman in groente en fruit

"Het is zonde dat Nijmegen een studentenstad is. Zolang ze studeren zijn ze zo links als de pest. Na hun studie vertrekken ze, terwijl wij opgescheept zitten met een rooie gemeenteraad."

Sylvia Klomp (51), werkzaam achter een kraam met tasjes, riemen en portemonnees

"Studenten, tja, ze horen bij de stad, denk ik. Ik woon in het centrum en daar hoor je 's nachts vaak veel geschreeuw. Dan denk ik wel eens: moet dat nou?"

Een marktkoopman en huisbaas, die om veiligheidsredenen anoniem wenst te blijven

"Studenten zijn geboren om een ander te treiteren. Ik ben huisbaas en ik zou een dik boek over ze kunnen schrijven. Ze zijn enorm veeleisend, denken dat het een hotel is in plaats van een studentenhuus. Ik zou ze allemaal wel willen vermoorden. Ken je Wim Kan? Die zei: 'studenten gooien nu de ruiten in van de bedrijven waar ze straks gaan werken.' En zo is het."

Wil Nas (56)

"Ik vind ze gezellig, vooral tijdens de introductie, als ze was aan elkaar gaan knopen op de markt en zo. Er wonen studenten schuin boven me. In het begin heb ik er wel eens een aanvaring mee gehad, maar tegenwoordig ben ik de enige in de flat waar ze mee praten. Je moet gewoon duidelijk tegen ze zijn."

Ilona van de Ven, werkzaam achter een groente- en fruitkraam (38)

"Ze zijn lastig, ze willen altijd maar één stuks fruit, nooit een heel doosje of een hele tros."

Kees (54)

"Je hebt leuke studenten en kwijlaballen, zuipende klootzakken die zich sociaal gedragen. Dichtgooien die sociëteiten en ze vrijwilligerswerk laten doen bij de plantsoendienst. Laat die ballen maar naar Arnhem vertrekken." /RvdS

Bij de kapper

"Je moet met ze praten, dan knippen ze beter", zei mijn huisgenoot vroeger. Maar ik ben daar niet goed in. Meestal maak ik me zo klein mogelijk onder het dekzeil van de kappersmantel, en kijk zo strak mogelijk naar de ogen van de coiffeuse om mijn eigen, natte, piekerige kop te ontwijken. "Jij gaf toch les?" vraagt ze iedere keer weer. "Mmm", mompel ik dan. "Op welke school ook weer?" "Eh, op de Radboud." "Op het ziekenhuis?" "Nee, op de universiteit", zeg ik dan schoorvoetend. "Dan kun jij goed leren, zeker." Het klinkt altijd als een verwijt, althans in mijn oren. Dit keer was het druk, en ik prees me gelukkig, want dan praten ze onderling en hoef ik geen antwoord te geven. "De straffen zijn gewoon niet streng genoeg. Dat is het hele probleem." begon mijn kapster een adequaat middenstandsgesprek. "Geef mij maar Peter R. De Vries", zei haar collega. Een dikke mevrouw met een permanentje bemoeide zich ermee. "Ik betaal me blauw aan de verkeersboetes, maar als ik mijn man castreer, krijg ik een taakstraf. Dat is toch raar?" De scharen bleven een ogenblik zwijgend in de lucht hangen. "Tja", zeiden de kapsters, en overwogen of ze deze disbalans in het Nederlands Recht niet ten eigen voordele konden

MGT

gebruiken. In elk geval knipten de scharen daarna met hernieuwde energie. "En Joran! Wat vinden jullie van Joran?" vroeg een vrouw met haar hoofd in aluminiumfolie. "Ook castreeren", zei mijn kapster resoluut. "En criminele Marokaantjes?" De scharen gaven het antwoord. "Topsalarisverdieners?" "Jan Peter Balkenende?" "Henny Huisman!" "Marco van Basten!" "Willem-Alexander!" "Nee, die niet." "Jawel." "Oké dan." "Gewoon, alle mannen!" riep iemand vanuit het verfhok. De vrouwen zuchtten vergenoegd. Wat kan knippen toch opluchten. Ineens fixeerde mijn kapster haar blik op mij, via de spiegel. "En jij? Jij hebt nog niets gezegd. Jij was toch juffrouw? Vind jij dat onzin soms?" Ze hield de schaar vlak bij mijn oor. "Nee hoor," haastte ik mij te zeggen. "Ik houd van mannen met hoge stemmetjes." Later, op de uni, zag ik Mandemakers. Hij kwam me vertellen dat hij geen tijd had gehad om het verslag te lezen, dat ik hem al drie weken geleden had toegestuurd. Ik heb een hekel aan Mandemakers. "Kapper geweest?" vroeg hij en dat is zijn manier om een compliment te maken. "Je hebt er een flink stuk af laten halen." "Och", zei ik en keek naar zijn kruis. "Het kan altijd nog korter." /Mgt

Brandbrief christelijke studenten:

'Universiteit verliest katholiek karakter'

De katholieke identiteit van de Radboud Universiteit is niet meer dan een 'gewillige dienstmaagd die af en toe haar gezicht mag laten zien'. Dat schrijven de drie christelijke studentenverenigingen in een brief aan het college van bestuur. Hun boodschap: maak je pretenties waar of schaf de katholieke identiteit af.

De brief is geschreven door Ewout Laseur namens de CSN (Christelijke Studentenverenigingen Nijmegen). Dat is de koepel waarin de drie christelijke studentenverenigingen NSN, Ichtus en Thesaurum Queritans zijn verenigd. Zij concluderen dat het katholieke karakter van de universiteit anno 2008 'niet meer terug te vinden is in de dagelijkse mores, in het onderwijs en onderzoek'. In het onderwijsprogramma bijvoorbeeld "beperkt de levensbeschouwelijke grondslag van de universiteit zich tot een reflectief vak dat vaak een titel draagt met de term 'filosofie' erin". Daarnaast hekelen de verenigingen de zondagopenstelling van de UB en vinden ze dat de academische plechtigheden vaker gepaard zouden moeten gaan met een kerkdienst.

Opmerkelijk is dat ook het SNUF en de studentenkerk een veeg uit de pan krijgen. Het SNUF sluipt bakken met geld naar ANS waar "al jaren volop wordt gevloekt en waar te pas en te onpas de meest blasfemische afbeeldingen en teksten worden geplaatst." En de studentenkerk is de naam kerk ('huis van de Heer') niet meer waardig, vindt de CSN. "Het is namelijk een verzamelnaam geworden voor een keur aan islamitische, algemeen-religieuze, holebi-, meditatieve en nog een paar christelijke activiteiten." Studentenpastor John Hacking

werpt de kritiek in de brief echter verre van zich. "Als studentenkerk organiseren we alleen activiteiten die passen bij onze christelijke levensbeschouwing. Maar daarnaast bieden we gastvrijheid aan andere gezindten in de vorm van ruimte en faciliteiten. Dat past in de traditie van Christus die opkwam voor alle mensen, en niet alleen de farizeeers in de tempel." Ook Inez Uerz van SNUF voelt zich niet aangesproken. "Dat we ANS subsidiëren volgt uit de visie dat een academische gemeenschap gebaat is bij een onafhan-

kelijk studentenblad. Dan moet je ook accepteren dat daar af en toe onwelgevalligheden instaan." Volgens haar is de katholieke levensbeschouwing wel degelijk aanwezig in het subsidiebeleid van SNUF. "Daarbij kijken we echter verder dan de traditionele rituelen. We steunen ook initiatieven die op een moderne manier invulling geven aan de kern van het christelijke gedachtegoed. Denk aan ontwikkelingshulp. SNUF verstrekt veertig beurzen voor co-schappers in ontwikkelingslanden."

Het moment van de brief is pikant. Bij het lustrum van de universiteit wordt er immers teruggekeken op het moment dat de Nederlandse bisschoppen 85 jaar geleden het initiatief namen om een katholieke universiteit op te richten. Het geld daarvoor bestond deels uit de dubbeltjes en kwartjes die op zondag werden ingezameld in de kerk. In de jaren zestig nam de universiteit echter bewust afstand van de 'dogmatische wetenschapsbeoefening'. Het college van bestuur gaat achter gesloten deuren in gesprek met de christelijke studentenverenigingen om hun standpunten te bespreken. /RG

SPRAAKWATER

"Heel casual, slordig en grijs. We pakken niet uit met bijzondere accessoires en bling bling." 'Fashion-wetenschapper' Anneke Smelik oppert dat het gebrek aan een extravagante kledingstijl onder Nederlanders wellicht zijn oorzaak heeft in het ontbreken van een pronkende hofcultuur in de 17e eeuw. De Telegraaf, 26 mei 2008.

"Je kunt er donder op zeggen dat er straks een strafrechtelijk verbod komt op blote billboards." Volgens hoogleraar strafrecht Ybo Buruma symboliseert de arrestatie van cartoonist Nekschot de glijdende schaal naar een overdreven door moraal gedreven rechtspraak. NRC Handelsblad, 27 mei 2008.

Radboud is vooral een ziekenhuis

Driekwart van de inwoners van Nijmegen denkt bij de naam Radboud in de eerste plaats aan het ziekenhuis, slechts acht procent aan de universiteit. Dit blijkt uit een onderzoek van het aan de universiteit gelieerde ITS, dat is uitgevoerd onder 1.100 Nijmegenaren.

Bij de naam Radboud noemt acht procent van de mensen in de eerste plaats de universiteit, vier procent denkt aan universiteit én ziekenhuis. Dat het leeuwendeel naar het ziekenhuis verwijst (74 procent) noemt Johan van de Woestijne geen verrassing. Wel vindt het hoofd Communicatie van de universiteit het teleurstel-

lend dat maar 12 procent de naam Radboud in de eerste plaats (ook) aan de universiteit koppelt. Van de Woestijne: "Het beeld dat de Nijmegenaren bij Radboud hebben als ziekenhuis is toch nog sterker dan we al hadden gedacht." Uit het onderzoek spreekt wel een grote trots van de Nijmegenaren voor 'hun' universiteit. Liefst 93 procent noemt de universiteit onmisbaar voor de stad, 87 procent spreekt van een positieve bijdrage aan het imago van Nijmegen en vier op de tien Nijmegenaren waardeert de bijdrage van de universiteit en haar studenten aan de sfeer in de binnenstad en het aanbod van kunst en cultuur. Studenten worden

door veruit de meeste stadsbewoners gezien als 'gezellig', en 'kleurrijk'. /PvdB

Zie ook pagina's 16 t/m 19

"Op dit moment is een klopjacht gaande op de campus. Twintig minuten geleden stoven een beveiligingsauto en politiewagen over de parkeerplaats bij het bestuursgebouw." Met één Vox-verslaggever bij de crime scene, en eentje verwoed typend, brachten wij minuten na de politieachtervolging van een drietal criminelen verslag uit. Wat was er aan de hand? Lees het op

VOXLOG.NL

DRIETAND
Peter van der Heiden

Contrast

Gelukkig was het Erasmusplein net op tijd klaar voor het grote lustrumfeest. 'Vijftachtig jaar grensverleggend' is het thema. En hoe! Vooral in de slotminuten van die vijftachtig jaar werden heel wat grenzen verlegd. De verwording van

de academische attitude is nog nooit zo haarscherp in beeld gebracht als met de programmering van het lustrumfeest. Lee Towers, Corry Konings, een nep-André Hazes en Dries Roelvink, welke laatste volgens de lustrumfolder 'de onstuitbare ambitie (heeft) om in de Ahoy-voetsporen van Lee Towers te treden'. In de eerste academische voetsporen van Towers is-ie in ieder geval al getreden. Onze Alma Mater viert haar vijftachtigjarig bestaan niet met vernieuwende, de bovengrensverleggende muziek, maar met een reeks variété-artiesten waarvoor de meest amateuristische piratenzender zich nog fors zou schamen.

Gisteren stond ik op de campus van de University of California – Berkeley. Daar hebben ze niet eens pleintjes – die dus ook niet voor veel geld op de schop moeten – maar parken. En geen Roelvink, Towers of nep-Hazes. Niet alleen omdat ze die daar niet kennen. Het Amerikaanse equivalent van dit soort artiesten zul je er ook niet tegenkomen. Niet dat er op Berkeley alleen maar saai intellectuelen rondlopen, bepaald niet. Op die universiteit is de geschiedenis tastbaar aanwezig. Daar waar in de jaren zestig van de vorige eeuw de studentenprotesten zo'n beetje werden uitgevonden, hangt nog steeds de hippiesfeer van weleer.

In Nederland maakte Nijmegen naam ten tijde van de studentenprotesten. Hier is er weinig meer van te merken. Ja, in een tentoonstelling in het Valkhofmuseum vorig jaar werd de jarenzeventigsfeer nog even opgerakeld, maar daar blijft het dan ook bij. Het tegendraadse is van de campus verdwenen, de vertrutting slaat in alle hevigheid toe. De programmering van het lustrumfeest is daar een mooi symbool van, het aangeharkte Erasmusplein – met dank aan het ooit tegendraadse AKKU, dat zelfs het plein naar zichzelf vernoemd heeft – nog veel meer.

Ik heb het lustrumfeest maar laten schieten. Gelukkig hoorde ik die avond nog wel De Sjonnie. Zes keer binnen anderhalf uur. Niet in de Refter, maar in de Goffert. Want, hoewel volstrekt misplaatst op een universiteit, is er natuurlijk wel degelijk een plek voor het foute Nederlandse lied: het voetbalstadion!

In de rubriek Drietand geven drie Radboudianen, Henk van Houtum, Lisa Westerveld en Peter van der Heiden om beurten hun mening.

OVER DE SCHUTTING

Ontgroening, da's toch eerstejaars onderwerpen aan vernedering en tests, voordat ze worden toegelaten tot een studentenvereniging of dispuut? Nee dus, vindt de senaatspresident Eline van het **Delftse** studentencorps. De **kennismakingsweek** is bedoeld om studenten kennis te laten maken met gebruiken, vereniging en de leden. Omdat ze in Delft kennelijk niet weten dat elkaar het leven zuur maken niet bij een ontgroening hoort, biedt het corps studenten een cursus aan, waarbij ze leren hoe het wél moet.

Wie fout parkeert, wordt weggesleept. Logisch, maar de **Leidse** studenten schreeuwen moord en brand, nu hun foutgeparkeerde ijzeren rossen van het station worden verwijderd. 'Plek zat', vindt een medewerker van het fietsdepot, die de eer heeft – tegen betaling – fietsen terug te leveren aan de gedupeerde studenten. Alle smoesjes worden uit de kast gehaald, van 'ik moest mijn trein halen', tot 'mijn oom werd begraven'. Toch neemt een enkeling grootmoedig de schuld op zich: een student die haar fiets twee maanden lang in de stalling dumpte, vindt het eigenlijk wel logisch dat haar fiets is weggesleept.

De **Tilburgse** tentamenopzichters betrappen maar weinig studenten op fraude tijdens tentamens. Toch is dit geen reden voor hoera-geroep: dat weinig studenten tegen de lamp lopen, komt volgens de rector niet doordat studenten zich trouw over hun eigen velletje buigen, maar doordat de surveillanten hun werk slecht doen. Bij de suggestie van de studentenfractie om een eind te maken aan het – concentratie verstorende – heen en weer geloop van surveillanten zet de rector dan ook grote vraagtekens. Eerder moeten de opzichters worden in nieuwe opsporingsmethoden, vindt de rector. /MP

Feest in het Catshuis

The finest hour van CPG-directeur Carla van Baalen: de presentatie van het tweede deel uit de biografiereeks van het Centrum voor Parlementaire Geschiedenis vond maandag 19 mei plaats op het Catshuis in aanwezigheid van de fine fleur van de Nederlandse politiek. Op de eerste rij vlnr: oud-premier Dries van Agt (hoofdpersoon van biografie), premier Balkenende, oud-premier Piet de Jong en oud-minister Hans Wiegel. Op de tweede rij vlnr: Carla van Baalen, hoogleraar Tijn Kortmann, biograaf Johan van Merriënboer en oud-minister Hans van den Broek. /BR Foto Erik van 't Hullenaar

'Stop drankbandjes voor mentoren'

Tijdens de introductieweken doen Nijmeegse cafés er alles aan om opgemerkt én bezocht te worden door eerstejaars en hun mentoren. Op de introductiemarkt en buiten de campus delen sommige cafés daarom polsbandjes uit waarmee mentoren gratis kunnen drinken, mits zij hun mentorgroep meenemen. Maar dat is de komende introductie verleden tijd, als het aan de koepel van de Nijmeegse gezelligheidsverenigingen (B.O.S.) ligt.

B.O.S.-vertegenwoordiger Jan-Willem van Buren stelt dat de activiteiten van de Nijmeegse studentenverenigingen lijden onder de gratis verspreiding van drank door cafés. Bovendien vraagt hij zich af of de actie niet in strijd is met reclamecoderegels, die reclame voor gratis alcohol verbiedt. Het college van bestuur studeert nog op zijn voorstel om de boosdoeners zonodig uit te sluiten van het raamprogramma. /MP

Tienduizend euro voor Nijmeegse veelkunner

"Kom je uit Nijmegen? Wat leuk!" De recruiters en captains of industry bij de Best Graduate Award 2008 waren duidelijk verrast door de sterke Nijmeegse aanwe-

zigheid bij de Best Graduate Award 2008, een landelijke wedstrijd voor ambitieuze veelkunnere. Pauline van Brakel (bestuurskunde en rechten): "Heel vaak reageerden mensen verbaasd als ze hoorden waar ik studeerde.

De Radboud-studenten deden het echter uitstekend. Bart Voet werd achtste en Pauline van Brakel werd uiteindelijk uitgeroepen tot de Best Graduate 2008. Daarmee verdiende ze tienduizend euro en mag ze enkele maanden werken bij een Unicef-project, waar ook ter wereld. /RG

Breezersletjes bestaan niet

Breezersletjes, comazuipen, geweld en vandalisme op straat. De jeugd van tegenwoordig staat er gekleurd op in de media. Maar is het echt zo slecht gesteld? Cultuurpsycholoog Maerten Prins presenteerde op 28 mei zijn onderzoeksresultaten en kan ons geruststellen: het gros van onze jongeren weet heel goed grenzen te stellen.

Prins' onderzoek is onderdeel van de lustrumactiviteiten van Radboud Universiteit rondom het thema 'Grenzen, luxe en decadentie'. Hij vroeg ruim 15.000 jongeren tussen de 12 en 18 jaar via een online vragenlijst naar items als alcohol- en drugsgebruik, seks & relaties, internetgebruik, pesten en de opvoedingsstijl van hun ouders. Allereerst kan Prins melden dat

jongeren over het algemeen tevreden zijn met hun leven. Op de vraag 'hoe gelukkig ben je op dit moment' geven ze als gemiddeld rapportcijfer een 7,7. Slechts 7,4 procent antwoordt met een on-

voldoende. *So far, so good.* Maar dat ze zelf tevreden zijn, wil nog niet zeggen dat ze de samenleving niet tot last zijn. Ofwel: weten jongeren maat te houden? Prins: "Ik geloofde al niet zo in het bandeloze beeld van jongeren dat de media schetsen en dit onderzoek geeft mij gelijk." Bewijzen voor snackseks – seks in ruil voor een snack of drankje – heeft hij niet gevonden: "Van de meisjes zegt slechts 0,3% dat ze wel eens gevreeën hebben om iets gedaan te krijgen en bij de

jongens is dat 1%. Breezersletjes bestaan dus niet, tenminste niet als fenomeen."

Ook het veelvuldig in de media opduikende comazuipen is een term waarachter volgens Prins meer angst dan realiteit schuilt. "Die term is ontstaan in Duitsland waar een jongere na het drinken van 52 tequila's in coma raakte. 52 tequila's! Dat komt natuurlijk nauwelijks voor."

Toch wil Prins het probleem van alcohol ook weer niet bagatelliseren. Uit de resultaten destilleerde hij vier risicoprofielen en daarvan is de groep forse drinkers met 24% het grootst. Daarnaast zijn er de eenzame internetters (10%), de jonge delinquenten die op straat voor overlast zorgen (7,8%) en de zware drugsgebruiker (met 0,5% haast verwaarloosbaar).

Bij alle profielen geldt: hoe lager het onderwijsniveau, hoe groter de kans op probleemgedrag. Een andere risicofactor is de opvoedingsstijl van ouders. De combinatie consequente regels plus ouderliefde en steun is het meest preventief. /BR

RUMOER OVER DECADENTIE

"Is een schaamlipcorrectie luxe of decadentie?" Columnist Jan Blokker kan maar twee plekken bedenken waar ze over zo'n kwestie een debat willen voeren, of een congres overwegen: de Tweede Kamer in Den Haag en de Radboud Universiteit in Nijmegen. Zo begint Blokker zijn vernietigend commentaar dat afgelopen maandag in *NRC Next* verscheen. Blokker maakt gehakt van het Nijmeegs onderzoek dat inhaakt op hét lustrumthema: luxe en decadentie. Onderzoeksinstituut ITS vroeg ruim achthonderd Nederlanders waar luxe eindigt en decadentie begint. Dat daar geen duidelijk antwoord op te geven valt, zoals hoogleraar sociale psychologie Daniël Wigboldus stelde in een radio-interview, is de reden voor Blokkers snerende taal. "Ik moest denken aan het verhaal van twee agogen, die ook twee andragogen kunnen zijn geweest. 'Hoe laat is het?', vroeg de een. En de ander zei: 'Wat denk je er zelf van?'"

Kritiek of niet, de media hebben het onderzoek wél allemaal opgepikt (lees: het persbericht over geschreven). Hoewel de lezers van de *Trouw*-site vervolgens wel met modder gooien. "Als dit onderzoek representatief is voor het wetenschappelijk niveau in Nederland (...)", is de onheilspellende toon van een inwoner uit Arnhem. Hij schrijft verder: "Dat de media vervolgens dankbaar gebruik maken van de aangereikte informatie en deze klakkeloos als nieuws presenteren, pleit niet voor het kritische gehalte van diezelfde media."

Maar je kunt er ook een slaatje uitslaan, weet *De Telegraaf*, die op haar site (de pagina Vrouw!) het bericht illustreert met advertenties voor luxe huizen, luxe vakantie en luxe reizen. Of neem de *Elsevier*-site waar het bericht wordt omgeven door informatie over 'een bijzondere reis naar Ethiopië', 'luxe vakanties in Dubai' en 'huwelijksreizen naar Mauritius'. Over luxe en decadentie gesproken. /MZ

Radboud Universiteit viert feest

Scherpe humor van Herman van Veen, een statige diesviering in de Stevenskerk en melige meezingers van De Sjonnies: het twee weken durende lustrumfeest van de Radboud Universiteit beroert alle snaren van de academische gemeenschap. Hoewel het feest nog niet afgelopen is – zie pagina 32/33 voor het Universiteitsfestival in de stad – laten we alvast enkele lustrummomenten de revue passeren.

Foto's Gerard Verschooten

◀ Tijdens de Dies toog een stoet hoogleraren en buitenlandse gastrectoren van het Valkhofmuseum naar de Stevenskerk. Even leek het mis te gaan in de Burchtstraat, toen op deze dag van de nationale staking in het busvervoer de enige rijdende bus in Nederland (een Duitse) de stoet dreigde te verstoren. Adequaaf ingrijpen van collegewoordvoerder Willem Hooglugt voorkwam een ceremonieel drama.

▲ "Ik zie nu al grote massa's mensen meedeinen op al die toffe Nederlandse liedjes." Die uitspraak van rector magnificus Bas Kortmann in Vox bleek profetisch. Een kleine tweeduizend studenten ging tijdens de 'Hollandse Avond' uit zijn bol bij optredens van Dries Roelvink, Corry Konings, Lee Towers en De Sjonnies (foto).

▲ Met de band Room Eleven, geleid door Janne Schra, had de Campusdag een geheide publiekstrekker. Maar op het pleintje voor de rechtenfaculteit bleek een geduchte concurrent actief. De sectie notarieel recht voerde daar onder leiding van de illustere professor Van Mourik een tirolact op, inclusief Lederhosen en trekharmica's. "Wij vonden het optreden van de notarieel het beste", zegt student Frank Biemans (24) na afloop vol overtuiging. Sorry Janne.

▲ "Schitterend. Mooi om zo'n legende te zien", zegt promovendus Afric Meijer over het optreden van Herman van Veen. "De teksten gaan echt ergens over, dat inspireert." Meijer is een van de ongeveer duizend medewerkers die ingeloot waren om het openingsoptreden van Van Veen mee te maken. Die sprak achteraf van een "bijzonder optreden". "Veel mensen kennen me wel, maar hebben me nog nooit zien spelen. Dat vind ik verfrissend."

▲ Tolerantie, matiging en dialoog zijn de waarden die Job Cohen vertegenwoordigt. Daarvoor kreeg hij op 15 mei een eredoctoraat tijdens de diesviering in de Stevenskerk. Zelf leek de PvdA-er wat verbaasd over dit eerbetoon door een katholieke universiteit. "Men hoeft dus niet gelovig te zijn om door u geëerd te worden; ik ken de nodige ongelovigen die dat amper kunnen geloven." Ook jurist prof. dr. E. Dirix, fysicus prof. dr. Sir R. Friend en psycholoog prof. dr. J.A. Bargh kregen een eredoctoraat toegekend.

Nijmegen van A t/m Z

Een relatief jonge universiteit in de oudste stad. En toch zou Nijmegen zonder universiteit dezelfde niet meer zijn. Volgens Thom de Graaf heeft de kruisbestuiving tussen stad en universiteit de afgelopen 85 jaar beide partijen tot grote hoogten gebracht. Welke hoogten? Dat lees je in dit Nijmegen-alfabet.

Tekst: Alex van der Hulst

Arnhem

Hoofdstad van de provincie Gelderland. Het botert niet altijd even lekker tussen de Rijnstad en de Waalstad, wat vooral tot uiting komt in de animositeit tussen de twee voetbalclubs. De **Arnhemse club** wordt door de Nijmegenaren steevast aangeduid als 'fiets-tas'. Arnhem (143.000 inwoners) is de winkelstad, Nijmegen (161.000 inwoners) de oudste stad. Arnhem heeft de kunstacademie, Nijmegen de universiteit. En dat laatste, in combinatie met de leeftijd, zorgt net voor die andere sfeer in Nijmegen.

Burgemeester

We zijn toe aan onze achttiende burgemeester sinds 1814. De langstzittende was François Pierre Bijleveld, die 37 jaar de scepter zwaaide over de stad. Hij werd opgevolgd door zijn zoon Pieter Claude die het 'slechts' 24 jaar uithield. De Bijleveldjes droegen de ambtsketting tussen 1837 en 1898. Thom de Graaf is dus niet de eerste zoon van een Nijmeegse burgemeester die in de voetsporen van zijn vader treedt. Zijn voorganger Guusje ter Horst (nu minister van Binnenlandse Zaken) verklaarde alleen in een studentenstad als deze burgemeester te willen zijn. Haar voorganger Ed d'Hondt liet zich het universitaire milieu graag aanleunen en werd na het afleggen van de ambtsketting voorzitter van de Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten. Thom de Graaf studeerde in Nijmegen Nederlands recht en was daarna verbonden aan het Centrum voor Parlementaire Geschiedenis.

Carolus Magnus

Bij de oprichting van de Nijmeegse universiteit wordt er ook een studentencorps in het leven geroepen. Deze krijgt de naam Carolus

Magnus. In 1928 worden twee belangrijke onderverenigingen opgericht: Roland, voor de heren, en de Meisjesclub. Na ingrijpende organisatorische ontwikkelingen in de jaren vijftig en zestig wordt begin 1973 de naam gewijzigd in Nijmeegse Studentenvereniging Carolus Magnus, de vereniging zoals we die nu nog steeds kennen. Carolus heeft enkele bekende Nederlanders in de almanakken staan, onder wie Godfried Bomans, Dries van Agt, Jo Cals, Hans van Mierlo, Jacques Schraven en Thom de Graaf.

Deventer

De Nijmeegse sociaal-geograaf Jan Buursink heeft ooit onderzocht wat Nijmegen zou voorstellen indien de universiteit in 1923 aan Nijmegen voorbij was gegaan. Geen grote professorenvilla's, veel minder koopkracht, veel minder terrassen, veel minder werk (alleen al 8800 werknemers bij het UMC) én veel minder jongeren (17.000 studenten) - kortom, dit zou een stad als Deventer zijn, en nog veel lelijker bovendien.

Erasmusgebouw

Het Erasmusgebouw is 88 meter hoog en met een omvang van 25 bij 50 meter, twintig verdiepingen, het hoogste gebouw van Nijmegen. Het Erasmusgebouw telt zo'n 500 kamers en tegen de 2500 ramen. Er huizen vier faculteiten. Het gebouw werd in 1973 opgeleverd. Er zitten zes liften in het gebouw, maar het is ook mogelijk om naar de twintigste verdieping te lopen. Dat is Jan van Crey ooit gelukt in 1 minuut en 53 seconden.

Fietsen

Zie je een fiets in Nijmegen staan, dan is die negen van de tien keer van een student. Vooral als het exemplaar oud, krom, ver-

Foto: Erik van 't Hullenaar

roest, opgespoten en bestickerd is. Zeg universiteit en een kwart van de Nijmegenaren denkt spontaan aan een foto van fietsen voor een studentenhuus.

Gemeentebestuur

De universiteit is hofleverancier van de Nijmeegse gemeentepolitiek. Een fikse percentage van de gemeenteraad wordt gevormd door alumni. In het college heeft alleen wethouder Hannie Kunst niet aan de Nijmeegse universiteit gestudeerd. Paul Depla en Jan van der Meer studeerden politicologie in Nijmegen, Hans van Hooft volgde een studie medicijnen, Lenie Scholten studeerde af bij sociale geografie en Peter Lucassen studeerde psy-

chologie. Depla, Scholten en Lucassen bleven ook na hun studie nog als onderzoeker verbonden aan de universiteit

HAN

Zoals Nijmegen tegenover Arnhem staat, zo staat de universiteit tegenover de hogeschool. Er wordt samengewerkt, maar de eigen grenzen worden streng bewaakt. Onderscheid moet er zijn, zeggen de bestuurders. Zo werd een verkort promotietraject, zoals het hbo kent, ferm buiten de deur gehouden. Toenmalig rector Kees Blom in 2005: "Ik ben hier gigantisch op tegen. Het *professional doctorate* betekent simpelweg een devaluatie van het academisch niveau en komt er bij ons dus niet in." De HAN loopt een eind voor op de RU in de beloning van de topbestuurders. Zo verdiende de collegevoorzitter van de HAN in 2006 241.000 euro tegenover een 'schamele' 195.000 euro voor de collegevoorzitter van de RU.

Inkoop

Bier, condooms, sneakers, pakken, boeken, kamers, copyshops, terrassen en restaurants. Veel studenten in een stad betekent een specifieke middenstand, maar bewezen is het niet. Emeritus-hoogleraar sociale geografie Jan Buursink deed ooit onderzoek naar het economisch effect van de universiteit op de stad. Nijmegen zou de helft zo klein zijn (zie: Deventer). "Er wordt dus vooral meer geconsumeerd dankzij de universiteit", zegt Buursink. "Maar je kunt niet precies zeggen wat die universiteitsbevolking consumeert. De universiteit zorgt voor hogere inkomens, veel van die mensen wonen in de gemeentes rond Nijmegen. Die profiteren dus ook van de universiteit."

Juristen

Een apart slag onder de academici. De Nijmeegse confrères staan bekend om het varen van een eigen koers, iets wat ze wordt gegund, omdat ze de zaken netjes voor elkaar hebben. De rechtenfaculteit levert met Bas Kortmann ook de rector magnificus op de RU. De laatste jurist op de rectorstoel was Frans Duynstee die de functie tussen 1972 en 1976 bekleedde. De juristen weten de weg naar Hilversum goed te vinden. Ybo Buruma is een graag geziene gast in de televisiestudio's, net als Peter Tak. Maar ook Irene Ascher-Vonk, Roel Fernhout, Tijn Kortmann, Martin-Jan van Mourik en Henny Sackers zijn vaak in de kolommen van de kranten terug te vinden. Niet onbelangrijk is dat de juristen voor de duivel niet bang zijn. Hoogleraar notarieel- en privaatrecht Martin-Jan van Mourik is daar een lichtend voorbeeld van. Hij zei ooit: "Ik zeg vaak dat ik niet op deze wereld ben om vrienden te maken. Ik kan volstrekt onafhankelijk opereren en dat wens ik dan ook te doen. Je moet de huik niet naar de wind laten hangen. Als ik topadvocaten bezig

zie, hoe ze worden betaald uit crimineel geld en zich in allerlei bochten wringen, dan denk ik vaak: tsjonge, tsjonge, waar zijn julie toch mee bezig."

Katholiek

Tot 2004 droeg de Nijmeegse universiteit de naam katholiek in de roepnaam. De KUN werd de RU, omdat de K toch een te zwaar kruis werd in de geseclariseerde samenleving. Zeker voor een universiteit die zich steeds meer op de internationale markt beweegt. Toch is het katholieke kind niet met het doopwater overboord gegooid. Zo is de RU nog steeds een bijzondere universiteit, is de oerconservatieve aartsbisschop Eijk grootkanselier van de theologische faculteit en beslissen de bisschoppen gezamenlijk over wie er in het stichtingsbestuur van de universiteit worden benoemd.

Lux

Foto: Erik van 't Hullenaar

De liefdesbaby van cultureel centrum O'42 en filmhuis Cinemarienburg werd een zorgkind. Een mooi gebouw, maar een logistieke ramp. Acht jaar na de opening is Lux eindelijk gaan draaien. De filmtak floreert en ook de debatten trekken een flink (academisch) publiek. Het wachten op een biertje duurt inmiddels allang geen half uur meer en de horecatak maakt eindelijk winst. Muziek en theater bungelen er een beetje bij in Lux. De kantoorruimte in het gebouw staat te huur, omdat het Lux-personeel Cinemarienburg nog steeds gebruikt als onderkomen. Het filmhuis overweegt O'42 weer in gebruik te nemen als het huurcontract in Cinemarienburg afloopt.

Music Meeting

Festival dat bekend staat als wereldmuziekfeest, maar zowel westerse als niet-westerse muziek op het podium zet. In 1985 door een vijftal opgericht met de bedoeling om jazz, improvisatie, dance, etnische muziek en derde wereldmuziek in een festival samen te vatten. Van negen artiesten op het programma toen, staan er nu 25. Misschien is de Music Meeting niet het grootste festival in zijn genre, maar volgens de kenners wel het meest interessante. De organisatie van de Music Meeting ziet steeds meer studenten het ter-

rein verkennen. Het jaarlijkse feest in De Refter heeft daar flink bij geholpen. Het is ook maar de vraag of een dergelijk festival levensvatbaar is in een niet-studentenstad. De collega's van de Music Meeting zijn allen gevestigd in universiteitssteden: Festival Mundial in Tilburg, Ortel Dunya in Rotterdam, het Amsterdam Roots Festival en Wereld Cultureel Centrum RASA in Utrecht.

NEC

De communicatieafdeling van NEC heeft geen idee of er veel studenten zijn die de wedstrijden van de Nijmegen Eendracht Combinatie bezoeken. Het stadion is steevast uitverkocht, dus hard op zoek naar bezoekers hoeft de club niet. Zeker niet nu NEC Europa in gaat. Mocht het stadion worden uitgebreid, dan overweegt men bij NEC wel de campus op te gaan om ook hier fans te rekruteren. Want het is wel de doelgroep die goed bij NEC past, zo zegt men in De Goffert.

Ondernemers

Er wordt gesproken over een campusfactor in het economische succes van bepaalde Nijmeegse ondernemingen. Bedrijfjes die zich op de campus vestigen, maken gretig gebruik van de aanwezige kennis en collega's in de buurt. Vanuit het wetenschappelijk onderzoek ontstaan er nieuwe bedrijven (tegen de 300 de afgelopen dertig jaar). En dat is weer goed voor de stad. Zo startten twee scheikundigen in 1991 Synthron op de universiteit, inmiddels een bedrijf met vestigingen in zeven verschillende landen. Wethouder Lenie Scholten: "Hoe zorg je ervoor dat initiatiefrijke mensen wetenschapper aan de RU zijn én ondernemer in Nijmegen? Wij willen meedenken met de universiteit, maar het omgekeerde mag ook. Als de Nijmeegse collegevoorzitter bijvoorbeeld aangeeft dat er onder de werknemers meer behoefte is aan woningen in het duurdere segment, dan is dat een belangrijk signaal."

Pierson

Foto: Filip Franssen

De grootste rellen die Nijmegen ooit heeft gekend, speelden zich af in de Piersonstraat en de Zeigelhof (achter eetcafé De Plak). Er is strijd tussen krakers en politiek over de bouw van een parkeergarage op die locatie.

Zijn het eerst nog studenten die de kraakpanden bezetten, later komen er krakers van buiten Nijmegen om het vuurtje nog wat op te stoken. Dan wordt ook de politie-inzet groter. De uitbarsting volgt op maandagochtend 23 februari 1981, wanneer er tanks en militairen worden ingezet om de krakers weg te krijgen. De parkeergarage komt er uiteindelijk niet. Een van de aanwezige studenten is Rita Verdonk: “De Pierson past in mijn leven van ergens voor staan. En als je ergens voor staat, betekent dat soms actievoeren. We zaten de hele nacht met een groep op het pleintje achter de Molenstraat – het Karregas – kou te lijden, sommige mensen hadden soep gemaakt om warm te blijven. Je moest over de daken klimmen om op het pleintje te komen, want overal was het hermetisch afgesloten. De volgende ochtend hingen er helikopters boven het centrum en kwam de ME het pleintje op. Ik ben niet zo’n type dat op straat gaat vechten, dus toen was het voor mij voorbij. Ik liet me optrekken en we zijn vertrokken. Het schemerde en op de Oranjesingel stonden overall tanks. Dat beeld herinner ik me nog heel goed.”

Quote

“Mooi, hè? Zo on-Hollandsch, huizen boven huizen, bomen boven bomen.”
Nescio over Nijmegen in: Dichtertje (1918).

Romeinen

De oudste resten die in Nijmegen zijn gevonden, dateren van 15 voor Christus. Vanwege de strategische ligging hebben de Romeinen een administratief en economisch centrum gebouwd in Nijmegen ten behoeve van de Bataven. De Romeinen zelf hebben hun legerkamp gevestigd op de Kopsse Hof en de Hunerberg (vlak naast de Sint Maartenskliniek). Nijmegen laat zich graag voorstaan op het Romeinse verleden. Tijdens de viering van 2000 jaar Nijmegen zijn de lieden in Romeins legeruniform niet uit het straatbeeld weg te slaan. Museum Het Valkhof ligt vol met munten, scherven en andere paraferalia uit de Romeinse tijd. Of Nijmegen daadwerkelijk de oudste stad van Nederland is, blijft een punt van discussie. Het twistpunt is of Nijmegen al die tijd bewoond is gebleven en of Maastricht dan wel Voorburg niet ouder is.

Studenten

Tweederde van de Nijmegenaren heeft vrienden of kennissen die aan de universiteit studeren, werken of dat in het verleden deden. Het imago van de studenten in Nijmegen is ronduit positief. De inwoners van Nijmegen karakteriseren de studenten als gezellig, kleurrijk, vriendelijk en druk.

Terrassen

Nijmegen kent een aardige terrassencultuur. Op het Koningsplein, de Grote Markt, de

Waal en tegenwoordig ook in de Molenstraat zitten de terrassen vol zodra de eerste zonnestralen zich aandienen. De studenten spelen een belangrijke rol in het vullen van de terrasstoeltjes. Bij café De Opera schat men dat op een doordeweekse dag, als het terras vol zit, 160 van de 240 stoelen gevuld worden door studenten.

Utopie

Met een oprichting in 1923 behoort de Nijmeegse universiteit volgens de Chinese astrologie tot de groep van het Zwijn. Daarmee is de universiteit: eerlijk, nauwgezet, beschaafd, zinnelijk en ridderlijk. En wie denkt dat horoscopen het mis hebben, moet maar eens de volgende beschrijving van het zwijn lezen: ‘Een zwijn wordt verondersteld altijd op zoek te zijn naar de waarheid, het naadje van de kous. Een zwijn wroet graag in de modder, de een zal zich richten op de wetenschap, een enkele andere zal doen aan zelfonderzoek. Een zwijn concentreert zich krampachtig op een ding tegelijk, al het andere vervaagt.’

Vierdaagse

Foto: Erik van 't Hullenaar

In de vier doldwaze wandeldagen van Nijmegen speelt ook de Radboud Universiteit een belangrijke rol. De eerste drie dagen kunnen de bewoners aan de oostzijde van het Erasmusgebouw, als ze naar beneden kijken, de militairen op hun tandvlees terug zien marcheren naar het kampement op Heumensoord. Op de laatste dag is het gekkenhuis aan de westkant van de campus. De brede grasstrook op de St. Annastraat langs campus en ziekenhuis biedt de beste plekken om de lopers binnen te halen. Al weken van te voren claimen mensen met banken, afzetlinten en kuipstoeltjes hun plekken daar.

Waal

Grootste aftakking van de Rijn (82 kilometer lang, voert gemiddeld 2000 kubieke meter water per seconde af), eindigt bij Woudrichem en begint nabij Pannerden. Nijmegen is de grootste stad in haar stroomgebied. De stad ontleent aan de Waal haar belangrijkste geuzennaam ('Havana aan de Waal'), maar toont zich tegenwoordig wel erg hoogmoedig

Foto: Erik van 't Hullenaar

door de Waal te kunnen degraderen tot stadsrivier. De rivier is domweg te machtig om Nijmegen ooit organisch met de Waalsprong te kunnen laten samensmelten.

X-factor

Wanneer Nijmegen ooit eens beoordeeld zou worden door een Idolsjury, dan kan men gerust spreken van een X-factor. Vraagt men de Nijmeegse bevolking naar hun stad, dan noemen zij deze: gezellig, bruisend en ontspannen. Kom daar maar eens om in Deventer.

Ijsbaan

De Nijmeegse studenten schaats- en skeelervereniging Lacustris bestaat alweer 15 jaar. En dat betekent dat ze het bij de oprichting nog moeten doen met het kleine ijsbaantje naast station Heyendaal. Pas in 1996 gaan de deuren van het Triavium open. Ook geen volledige 400-meter baan, maar met 333 meter lang genoeg om wat vaart te maken. Het Triavium is naast ijsbaan ook ijshockeybaan, het doet dienst als congrescentrum en is met het dak in de kleuren van een circustent een blikvanger voor wie vanuit het zuiden met de trein Nijmegen binnentuft. Dit jaar is op de plek van de voormalige ijsbaan begonnen met de bouw van een nieuw SSHN-complex met 200 studentenwoningen.

Zevenheuvelenloop

Belangrijkste loopevenement in de stad, op de derde zondag van november. De enorme omvang (met 25.000 lopers bij de laatste editie) doet vergeten dat het ooit is begonnen in de boezem van de universiteit. In 1984 werd het evenement verzonden om het eerste lustrum van studentenatletiekvereniging 't Haasje op te luisteren, met (toen nog) het startpunt nabij de campus. In de volgende edities zijn 226.788 lopers de finishlijn aan de Groesbeekseweg gepasseerd; bij de 25ste editie dit jaar wordt de kwartmiljoenste loper verwacht.

Thom de Graaf (51) > studeerde Nederlands recht en woonde in 1980 en 1981 op de Pontanusstraat 13. Hij heeft de krakersrellen rondom de Piersonstraat van dichtbij meegemaakt: "Het was oorlog hier in de straat."

'Waarom ben ik hier ooit weggegaan?'

Wanneer Thom de Graaf de auto uitstapt, komt de overbuurvrouw meteen aanrennen. Het is Ank, de vrouw die samen met haar man Frans vroeger de schoenenwinkel naast nummer 33 runde. De burgemeester begroet haar als een oude vriend en begint te vertellen: "Met mijn vriendin had ik toentertijd een Peugeot 404 die het nooit deed. Ank en Frans hielpen ons dan altijd met sleepkabels. Op onze trouwerij hebben ze ons er zelf een gegeven."

Buiten in de zon, op de trap naar het grote herenhuis, vertelt hij hoe hij hier terecht is gekomen: "Mijn vriendin woonde in de achterkamer en een gezamenlijke vriendin had de kamer bij het balkon. Ik woonde op de Hertogstraat en vroeg de vriendin of ze van kamer wilde ruilen. Dat wilde ze, toen hadden mijn vriendin en ik de hele etage! Wat vroeger 'de hele etage' was, is nu ingedeeld in twee kamers van elk ongeveer 18 m², een gang en een keuken. De ene kamer is een rotzooi, "net als vroeger", de andere kamer ziet er gezellig uit en is netjes opgeruimd. De nette kamer grenst aan het balkon waar De Graaf veel avonden doorbracht. Gevraagd naar de huur van toen moet hij even zijn vrouw bellen: "Haar geheugen is beter." 600 gulden, luidt haar antwoord. "Maar ik hoefde niet te betalen, dat deed mijn vriendin. Ik was maar een arme student." Inmiddels blijken de kamers op de eerste verdieping ruim 350 euro per kamer te kosten.

Na een jaar zijn hij en zijn vrouw vanuit hier getrouwd. "Ik zie mezelf nog staan voor de deur in mijn

mooie pak. Omdat ik was afgestudeerd, konden we wat duurders betalen en zijn we iets anders gaan zoeken, dat werd een flat op de prof. Van Veldestraat."

De jaren tachtig in Nijmegen waren onder meer de jaren van de heftige krakersrellen rond de Piersonstraat, ze staan de oud-student nog vers in het geheugen. "Verderop in de straat probeerden ze het gebouw waar Radio Rataplan zat, de radiozender van de krakers, te ontruimen. Toen de ME kwam, zijn ze er snel door de achteruitgang vandoor gegaan. Ik was destijds voorzitter van D66 in Nijmegen en probeerde samen met de voorzitter van de PvdA de ontruiming tegen te gaan. Toen ik terugkwam uit de stad en in bed lag, begon het hier in de straat, ik heb de ontruiming vanaf het balkon

gevolgd. De ME probeerde met traan-gas de krakers te verjagen, er waren zelfs helikopters. Het was gewoon oorlog in de straat."

Drie jaar woonde hij ergens anders, maar nergens was het zo spannend als in de Pontanusstraat: "De Piersonrellen, samenwonen en trouwen. Het gebeurde hier! Onze bovenbuurman was trouwens een beer van een vent. We hadden ooit onze auto verkocht aan nogal dubieuze slopers. Die kwamen daarna langs, omdat ze vonden dat ze te veel betaald hadden. Toen hebben we de bovenbuurman even naar beneden gestuurd!"

Als laatste wil de burgemeester de studenten nog een advies geven; geniet van je studententijd. "Jezus wat ben ik oud. Geniet er maar van jongens, over 25 jaar sta je hier en denk je: 'hier heb ik gewoond'. Waarom ben ik ooit weggegaan?" *Jvd foto's: Bert Beelen*

